

1934.

Halden Negerdøl Øklyse:

114469

Nasjonal Samling og kommunevalgene 1934.

Jeg har ikke her tenkt å gå i detaljer om vårt kommunal-program. Jeg vil bare gjøre opmerksom på at vi har funnet et grundlag for samarbeide ved det forestående valg, med FRISINNEDE og BONDEPARTIET, og sammen med dem stillet den såkaltte "Nasjonal Fellesliste".

Vi betrakter det imidlertid som vår HOVEDOPGAVE å arbeide for at Nasjonal Samlings retningslinjer og ideer skal vekke forståelse og etterhvert gjennemsyre vår kommunal-forvaltning, og forøvrig også vårt statsstyre og hele samfundslivet. Frisinnede og Bondpartiet er de to partier utenfor NS som har vist forståelse for de nye ideer og delvis latt dem få innpass i sin politikk.

Det kan ikke være tvil om at vårt land er og har været vanstyrt i en uhyggelig grad, og at vi befinner oss i en retslig, politisk og moralsk opløsningstilstand. Dette gjelder også de fleste andre land. Det er et tidehverv - det er de gamle systemer som går i graven. Men av dette kaos vil der sikkert stige opp en ny og bedre tid - det er bare en ting som kan forhindre dette i Norge - og det er MARXISMENS seir.

Vårt land er gjennemsyret av marxisme. Quisling mener at det neppe finnes det land utenfor Rusland, hvor marxismens ideer har vunnet slike innpass som i Norge. Og han har sett marxismen i praksis og borgerkrig i mange land; han vet hvad han snakker om.

Grunnen til at marxismen har fått slik utbredelse her hos oss er i første rekke det norske folks politiske naititet og at det norske arbeiderparti ikke ÅPENLYST vedkjenner sig denne lære, - men forsøker å lure den inn på det godtroende norske folk ved å innbille oss at de er demokrater som det svenske og det danske arbeiderparti, - og at det er det lille kommunistparti som er marxister.

Men faktum er, at deres program er marxistisk - og i et tidskrift utgives av det norske arbeiderparti - "Det 20. årh." - står det tydelig å lese for enhver, at de betrakter Det kommunistiske manifest

- som er grundlaget for marxismen - som et autorativt, HELLIG skrift.

Det er også uhyggelig at man nesten ikke treffer et menneske i Norge som aner hva marxismen er for noget. Den betyr bl.a. "proletariatets diktatur", det vil si at en klasse - arbeiderklassen - skal regjere diktatorisk og de andre skyves tilside og utryddes. Det er det marxitene i arbeiderpartiene mener når de snakker om klassekampens ophør.

Dernest betyr marxismen: statsocialisme, statens overtagelse av produksjonsmidlene og all omsetning, at ethvert privat tiltak blir ulovlig og strafbart. Det er kanskje heller ikke så mange som har tenkt over hva det virkelig vil si i praksis. Vi skal nevne et eksempel fra det land hvor marxismen har været ført ut i sine ytterste konsekvenser: Sovjet-samveldet.

For nogen måneder siden kunde man læse en liten notis i avisene om en ny lov i Rusland: "Statens eiendom skal sikres ved dødsstraf". - Vi skal se litt nærmere på hva det betyr. Som bekjent er der alltid matvaremangel i Rusland, iblant som i år den forferdeligste hungersnöd. Følgen var at bøndene, delvis på grund av formangelen, delvis på grund av matmangelen, begynnte å slakte ned sine besetninger, slik at disse begynnte å minke i en faretruende grad. Noget måtte gjøres og så kom ovennevnte lov. Vi kan da tenke oss en bonde som mangler mat i huset, han går ut i det han er vant til å betrakte som sin eiendom - hönsegården - og kapper hodet av en høne. Hvis han er så uehdig at dette blir oppdaget, blir han stillet mot en vegg - og SKUTT.

Det er loven om at statens eiendom er sikret ved dødsstraf, det er NYTTEMORALEN i sin ytterste konsekvens, det er MARXISME. Folk er det mere enn nok av i Sovjet-staten, av kveg derimot ikke. Det er en systematisk utryddelse av alle menneskelige følelser og hensyn. Vi hadde en liten forsmak på dette i Bengtson-affären i Oslo, mannen som blev drevet i døden av det umenneskelige arbeidsmonopol.

De fleste nekter å tro at det norske arbeiderparti vil noget slikt - men er det for mange av disse blåöide sjale, vil vi ikke en dag få lov

å føle det på vår kropp. Vi må kanskje den vei før det norske folk vågner. Jeg skulle ønske at riktig mange av disse folk hadde været på Nasjonal Samlings møter på Youngstorvet og sett de bander som var utkommandert der fra A U F - Arbeidernes Ungdomsforbund - og A I F , Arbeidernes Idrettsforbund - som er tilsluttet det norske arbeiderparti, og det antifascistiske kampforbund som sogner til kommunistpartiet. 5-6000 organisert og ophisset ramp - kolonner som bare går og venter på signalet til at de skal få slippe løs på byen. Denflest med hedningehammeren - arbeiderpartiets symbol.

Ett av hovedpunktene i agitasjonen mot NS er at vi er fascister og nazister, at vi aper etter utlandet. Alle disse beskyldninger fabrikeres av våre motstandere, somm v e t bedre, - og bringes flittig videre av den store , naive masse, som ikke vet hverken hvad fascism, nasjonal-socialisme, marxisme eller nasjonal Samling er. Og vi gjøres ansvarlig for det allt mulig og umulig som sker i Tyskland og Italia. En dame bebreidet mig forleden dag at Mussolini hadde satt ned vernepliktsalderen til 8 år! Det er jo både til å le og gråte av.

Selvfølgelig er der visse likhetstrekk mellom NS og parallele bevegelser i utlandet, - fordi allesammen er en reaksjon mot det vanstyre som er etablert i de fleste land som følge av parlamentarismens utglidning og dens mangel på effektiv motstand mot marxistenes uhyggelige pågang.

Denne våre uforsonlige front - ikke mot arbeiderne, som vi vet føres systematisk bak lyset av sine ledere - men mot den unnemeskelige og gudløse marxisme er felles for lignende reisninger i andre land. Likeledes det at vi bygger på NASJONAL grund, i motsetning til marxistene og de liberala som bygger på internasjonalisme.

Vi mener nemlig, at likeså litt som det enkelte individ skal legge an på å ligne alle andre og å utslette sin egen personlighet, må et folk prøve på å utslette sin nasjonale egenart. Dette betyr ikke nogen fiendlig innstilling overfor andre nasjonaer - tværtimot, først når hvert enkelt folk har lært å respektere sin nasjonale egenart, vil det respektere andres. Først må hvert enkelt land skape orden og fred innen for sitt lands grenser på sin egen måte, dennes söke samarbeide og forståelse hoss alle dom som står

4) nærmest i moralisk og kulturell henseende. Efterhvert utvides så denne krets til å omfatte flere og flere land. Vi tror at dette er den bedste - og kanskje den eneste - vei til sikring av fred mellom landene. KANT har sagt: Verdensfreden vil komme, når hvert folk har funnet sig selv.

Dette har ingenting med RASEHAT å gjøre - det er jo også en av de ting vi beskyldes for.

Ett av KJERNEPUNKTENE i NS er det såkallte fører- eller ansvarsprinsipp. Dette kalles av dem som ikke vet hva det er, ofte for et slaveprinsipp, idet man mener at betyr en diktator på toppen av et samfund og så en umelende, uansvarlig masse under ham, som i en negerstat.

Førerprinsippet er det motsatte av diktatur, som vi stadig beskylles for å ville innføre. Førerprinsippet bygger ovenfra og nedover - og hvert enkelt ledd i dette system søkes anbragt på den plass hvor han eller hun har sine evner, og kvalifikasjoner. På denne plass har man da selvstendig handlefrihet - men under strengt personlig ansvar. Ved førerprinsippet treffes alle avgjørelser av enkeltindividet, idet vi mener at den sletteste måte som i det hele tatt finnes for et styre er flertallsavgjørelser ved stemmestemmetelling.

Vi kan tenke oss et eksempel fra det område hvor fører-prinsippet alltid har vært praktisert, ombord på skibene. Hvordan vilde det gå et skib om ~~at~~ det skulle styres etter avstemning? La oss følge denne tanke helt ut og f.eks. tenke oss et skib i havsnød, og det skal foretas avstemning om hvad som skal gjøres! Først da kan vi få en liten anelse om hvor sindsvak den styreform er, som vårt statsskip styres etter. - De gamle partier som hevder parlamentarismen som en evigvarende styreform, er derfor med til å forlenge den økonomiske og åndelige krise vi er opp i.

En MASSE har aldri utsattet noget stort her i denne verden. De store ting har alltid vært enkeltmenneskets verk - DERFOR bygger førerprinsippet på sterkest mulig personlig utfoldelse hos enkeltindividene - ikke under en herskessyk og utidig kontroll, men under sterkt personlig ansvar. Det er også det motsatte av "åndsterror" - som også er en av de glosere som

5) brukes mest mot oss, det vil si ikke bare glosen, men åndsterroren praktiseres også i stor utstrekning overfor NS.

Ved flertalsavgjørelser - som jo gjennemsyrer vårt samfund fra innerst til ytterst - er det ingen som har ansvaret. I vårt offentlig styre f.eks. er det umulig å få fatt på den som har ansvaret for noe - og det er ikke noe så rart i det, for det menneske finnes ikke. Derfor har korruptionen også fått en slik frodig grobund.

Menneskene er ikke i og for sig så dårlige som man skulde fristes til å tro idag, men det er systemet som innebarer så alltfør mange fristelser og så alltfør god anledning til letsindige disposisjoner og personlig berikelse. Vi mener at det sterke ansvaret som binnes til hver enkelt i førerprinsippet vil utvikle de beste egenskaper i menneskene og automatisk bringe hver enkelt til å gjøre sitt beste på den plass man er betrodd.

NS arbeider for avskaffelse av PARTIOPOLITIKKEN. Dette er ikke en Brochmannsk frase hoss oss, men det føres allerede ut i praksis i det vi har kallt Norges faglige Riksting, som blev konstituert i Trondhjem i sommer. Det er ikke stedet til å gå i detaljer om det her, men det er meningen at representasjonen på dette ting skal være FAGLIG og ikke partipolitisk, dvs. at en arbeidsgiver ikke sitter på tinget som höiremann, men som representant for industrien, en lærer eller lærerinne for lærerstanden ikke for venstre og en husmor skal representer husmødrene interesser. Dette Riksting skal da få sin direkte innflydelse på statens styre. På denne måte får vi SAKKYNDIGE inn i statstyret, og ikke som nu partifeller.

Av de 400 representanter på dette ting blir det 40 husmødre, forøvrig vil kvinnerne ellers kunne gå inn som representanter for sine særskilte yrker. Angående KVINNENS stilling i NS i sin almindelighet så heter det i vårt program: politisk, retslig og yrkesmessig likestilling mellom mann og kvinne. Det er jo tydelig nokk. - Hvilken stilling kvinnan har fått i det nye Tyskland er en ting som ikke vedkommer oss - og det er ONSINSINNET å benytte f.eks. "Dagbladets" løst underbyggede beretninger i agitasjonen mot NS. Når vi i NS sier at vi vil avskaffe KLASSEKAMMEN er det heller ikke en

6)

et utopisk ønske, men der er fremlagt praktiske forslag. Arbeidere og arbeidsgivere er nu organisert MOT hverandre, i arbeidsgiverforeningen og fagorganisasjonen. Dette fører til en permanent kampsituasjon, som nærmere har et og utdype kløften mellom klassene, - og man kan med matematisk sikkerhet forutsi at dette bare har en utgang: BORGERRIGEN. Hvilket jo også er hensikten, ifølge den marxistiske klassekamp-teori. Det er Quislings store tanke å komme denne utviklingen i forkjøpet og spare oss for slike redsler.

Så kompliserte som samfundene nu er blitt kommer man ikke utenom en viss organisering, og her kommer da NS med sin SOLIDARITETS-tanke, ~~Det~~ markert bevisstheten om at vi alle er i samme båt og må arbeide sammen. Det vil do bety at arbeidere, funksjonærer og arbeidsgivere skal organiseres SAMMEN innenfor hver sitt yrke - for å SAMarbeide for sin nærings trivesel, den nærings som de alle er avhengig av. Disse yrkesorganisasjoner får så sin innflytelse på statens styre gjennom det nevnte riksting. Kan vi ikke greie å få gjennomført en slik SAMARBEIDETS organisering, må samfundet før eller senere gi tilgrunne.

De siste menneskealdre har vist en fantastisk videnskapselig og teknisk utvikling, men vår styreform har ikke gjennomgått nogen tidsmessige reformer. Det parlamentariske system - som først og fremst representeres av Høyre og Venstre - bygger på liberalismen som slo igjennom ved den franske revolusjon for over 160 år siden. MARXISMEN - representert ved arbeiderpartiene, som betrakter seg som bærere av nye ideer - bygger på det kommunistiske manifest, skrevet av den tyske jøde Karl Marx i 1847, altså for 87 år siden.

Nasjonal Samling forsøker da - ikke å spiltte - men å samle hele folket, skape en nasjonal reising mot partimaskineriene, fagforenings-tyranniet og klassekampforkjemerne, å gjøre det forståelig for alle, at den evige kampsituasjon tilslutt vil føre oss alle i fordovelsen. Vi er klar over at den samlede motstand mot oss ikke kommer fra det norske folk - - som ennå ikke vet hvad NS er - men fra de partipolitiske ledere, som forstår at deres tid er forbi den dag Nasjonal Samlings ideer seirer.

7)

I korte trøkk skal jeg tilslutt nevne høge hovedlinjer i vårt kommunalprogram:

NS motto er: Et samlet rike, et enig folk. Kommunene er et ledd i statens samlede forvaltning av det hele rike. Vi vil derfor arbeide for et kommunalt styre som tar sikte på dette og arbeide mot enhver splittelse av landet i lokale småkongeriket - og av befolkningen i klasser og partier.

Vi vil arbeide for et SAKLIG styre, som tar sikte på å gjøre kommunalforvaltningen uavhengig av partipolitikk - og arbeide mot at særinteresser - enten disse er knyttet til distrikter, klasser eller partier, bruker kommunen som middel til fremme av usaklige mål.

Vi vil arbeide mot enhver form for korruption, partibelönning og begunstigelse av meningsfeller. Vi vil arbeide for et nasjonal folkestyre og MOT at kommunen brukes som celle for den fremtrengende marxisme.

Kommunens økonomi er av avgjørende betydning for landets finansielle sjenerisning. Vi vil arbeide for reelle budgetter og streng økonomi - mot enhver form for kommunal flotthet. Gjeldsstiftelsen som går ut over næste slikt ledd skal stanses. (Vi kan opplyse at ethvert barn som kommer til verden i Norge idag fødes med en gjeld på sin bare kropp av over 1100 kr. - den største i Europa, de krigførende medregnet) .

Vår kommunalforvaltning som er bygget på loven av 1857 er antikwert - og Nasjonal Samlings kommunal-ekspert advokat Hjorth har utarbeidet fullständige planer for en omlegging av hele kommunalforvaltningen, så vi etterhvert kan komme ut av den nuværende utglidning, som fører flere og flere kommuner i ulykke.

Så har vi bekjempelsen av ARBEIDSLÖSHETEN. Vi betrakter ikke denne som et forbiktigende krisefenomen - som kan avhelles ved igangsettelse av offentlige arbeider - ved gjeldsstiftelse og ved penger som skal betales av efterslekten. Vi arbeider for at der skal skapes en på grundige under-

8)

sökelser byggen l a n d s p l a n for arbeidsløshetens avvikling, slik at arbeidsledige eftærhvert overføres til PRODUKTIVT arbeide.

Vi mener at et land som Norge har så rike muligheter og så mange u-utnyttede arbeidsfelter, at det er nokk arbeide til a l l e - når vi både kvinner og menn - når vi får bort de usikkerhetsmomenter som de evige streikene og lockouter betyr, den vilkårlig beskatning og den usikre retsbeskyttelse, og kommer ut av den ødeleggende klassekampsituasjon vi befinner oss i og ~~innadefix~~ landet får et sterk og stødig styre en handikraftig nasjonal riksregjering uavhengig av partipolitikk.

H.N.Ø.